திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம்

24-வது மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

416

திருபுவனத் தலவரலாறு

இஃது

இவ்வாலய பரம்பரைத் தருமகர்த்தா

24-வது மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகளின்

திருவுள்ளத்தின்படி

திருபுவனம்

ஸ்ரீ கம்பகரேசுவர சுவாமி தேவஸ்தானத்தில்

வெளியிடப்பெற்றது.

1943

[விலை அணா 2.

பொருளடக்கம்

	பக்க எண்
தலமும் இருப்பிடமும்	1
தலப் பெயர்கள்	,,
கோயிலமைப்பு	2
மூர்த்திகள்	4
தலப்பெருமை	5
புராணவரலாறு	,,
தீர்த்தங்கள்	14
தலவிருட்சம்	15
வழிபட்டோர்கள்	,,
சுற்றுக் கோயில்கள்	,,
மண்டபங்கள்	,,
சிற்பங்கள்	,,
நித்திய பூஜைகளும் திருவிழாக்களும்	16
சொத்துக்கள்	,,
திருப்பணி	17
சமயப்பணி	18
நிர்வாகம்	19
கல்வெட்டுக்கள்	,,
திருப்பாடல்கள்	21

திருபுவனத் தலவரலாறு

1. தலமும் இருப்பிடமும்

பொன்னிமாநதி புனல்மல்கி வளம் கொழிக்கும் புண்ணியம் பெற்றது சோழநாடு. இந்நாட்டில் சோழ மன்னர்களால் எடுப்பிக்கப்பெற்ற கோயில்கள் மிகப்பலவாகும். அவைகளுள் சில அம்மன்னர்களது பெருமைக்கும், புகழுக்கும், சிற்ப நுணுக்கத்திற்கும் நிலைக்களமாய் இன்றும் விளங்குகின்றன. அங்ஙனம் விளங்குவனவற்றுள் **திருபுவனம்** திருக்கோயிலும் ஒன்றாகும்.

இத்தலம் தஞ்சாவூர் ஜில்லா கும்பகோணந் தாலுக்காவில் திருவிடைமருதூர் இரயில்வே நிலையத்திற்கு மேற்கில் ஒருகல் தொலைவி உள்ளது.

2. தலப்பெயர்கள்

திரிபுவன வீரபுரம் என்பதே இத்தலத்தின் பழய பெயராகும். இப்பெயரே இவ்வூர்க் கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றது. இப்பெயர் இதுபொழுது **திருபுவனம்** என்று மருவி

வழங்கப்படுகிறது. இதுவேயன்றி வில்வவனம், திரிபுரவனம், தேவக்ஷேத்திரம், நிம்பாண்டிய க்ஷேத்திரம் என வேறு பல பெயர்களும் இத்தலத்திற்கு உள்ளன.

3. கோயிலமைப்பு

திருக்கோயில் ஊரின் நடுவே கிழக்கு நோக்கியிருக்கிறது. இதற்கு முதற்கோபுரமாகிய திருத்தோரணத்திருவாயில், இரண்டாம் கோபுரமாகிய திருமாளிகைத்திருவாயில், அர்த்த மண்டபத்தின் திருவாயிலாகிய திருவணுக்கன் திருவாயில் என்னும் மூன்று முக்கிய வாயில்கள் இருக்கின்றன. எனவே தெய்வப்பாக்கிழாராகிய சேக்கிழார் பெருமானால் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ள மூன்று திருவாயில்களும் இக்கோயிலுக்கு அமைந்திருக்கும் பெருஞ்சிறப்பு பாராட்டற்குரியதாகும். அவைகளன்றி அர்த்த மண்டபத்தின் தென்பகுதியில் ஒன்றும், வடபகுதியில் ஒன்றும் ஆக இருவாயில்களும் பிறவும் இருக்கின்றன. முதற்கோபுரம் ஏழுநிலைகளுடனும், இரண்டாங் கோபுரம் மூன்று நிலைகளுடனும் கூடி வாயில்களை அழகுபெறச் செய்கின்றன.

இக்கோயிலுக்கு இரண்டு திருச்சுற்றுலைகள் (பிராகாரங்கள்) இருக்கின்றன. இவற்றுள் முதல் திருச்சுற்றுலையைச் சூழ்ந்து திருச்சுற்றுமாளிகை

ஒன்று இருக்கின்றது. இம்முதல்திருச்சுற்றுலையின் நடுப்பகுதியில் நடுக்கந் தீர்த்த பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயில் இருக்கின்றது. கருப்பஇல் (Central shrine) அர்த்தமண்டபம்,மஹாமண்டபம் என மூன்று பகுதிகளை யுடையது. கருப்ப இல்லின் விமானம் தஞ்சை இராஜ ராஜேச்சரம், கங்கை கொண்ட சோழேச்சரம் இவைகளின் விமானங்களையே ஒத்தது ஆகும். இவ் விமானம் அறிவானந்த வடிவமானது என்று இவ்வூர்த் தல புராணங் கூறுகின்றது.

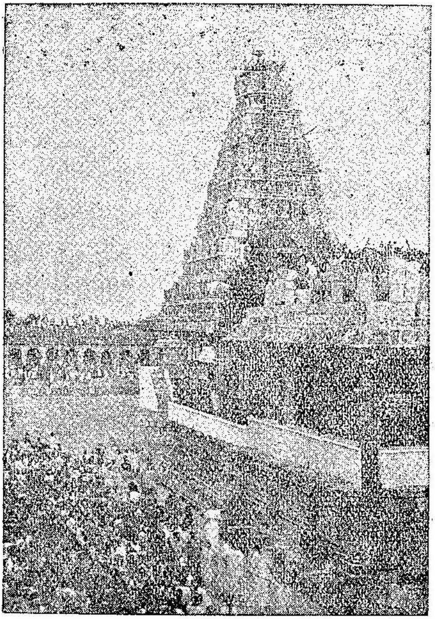

கருப்ப இல்

முதல் சுற்றுலையின் வடபகுதியில் அம்மையார் கோயிலும், அதன்கீழ்பால் சரபேசர் திருக்கோயிலும் இருக்கின்றன.

இரண்டாம் திருச்சுற்றுலையில் வசந்தமண்டபமும், யாகசாலையும் எழில்பெற அமைந்திருக்கின்றன.

4. மூர்த்திகள்

மூலஸ்தானத்து எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனின் திருப்பெயர் **ஸ்ரீ கம்பஹரேசுவரர்.** தமிழில் நடுக்கம் தீர்த்தபெருமான் என்பது பொருள். **திரிபுவனசச்சரமுடைய மகாதேவர்** என்பது இக்கோயில் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் திருப்பெயராகும். இத்தலத்து அம்மையாருக்கு **ஸ்ரீ அறம்வளர்த்த நாயகியார்** என்று தமிழிலும், தர்மஸம்வர்த்தனி என்று வடமொழியிலும் பெயர்கள் வழங்குகின்றன. பிரகலாதன், திருமால், தேவர், மனிதர் முதலாயினோர்க்கு விளைந்த கம்பத்தினை (நடுக்கத்தை=அபாயத்தை) நீக்கியருளியதால் இத்தலத்துப் பெருமானுக்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டது.

இரணியனது குருதியைப் பருகிய நரசிம்மம் மதிமயங்கி, உலகத்தை அழிக்கத் தொடங்கியகாலை இத்தலத்துப்பெருமான் சரபப்பறவை வடிவங் கொண்டு அதன் கொடுமையை அடக்கியதால் **சரபேச்சரர்** என்ற பெயரும் இம்மூர்த்திக்கு உண்டு. அவருக்குத் தனிக்கோயிலும் இருக்கிறது.

ஸ்ரீ சரபர்.

5. தலப்பெருமை

அசுவக்ரீவன், விருஷபக்ரீவன், வியாளக்ரீவன், பிரமன் முதலிய தேவர்கள், இலக்குமி, வரகுணபாண்டியன் ஆகியோர்களது நடுக்கத்தைத் தீர்த்து அருள்பாலித்தது. ராஜராஜேசுவரன் தன்வெற்றிக்கறிகுறியாக எடுப்பிக்கப்பெற்றது. நரசிம்ம வடிவுகொண்டு உலகை நடுங்கச்செய்த விஷ்ணுவின் அகங்காரத்தை அடக்கியது. சுகோஷன் என்னும் வேடனுக்கு அருள்புரிந்தது. வருணன் பூசித்தது. சித்ரரதன் வழிபட்டு அருள் பெற்றது.

6. புராணவரலாறு

சரபமூர்த்தி:— இரணியன், இரணியாக்கன் என்ற இரண்டு அசுரர்கள் (அண்ணன் தம்பியர்), பிரமனைநோக்கிக் கடுந்தவம் இயற்றி அரிய பெரிய வரங்களைப் பெற்றனர். அவர்களில் மூத்தவனாகிய இரணியன் தேவர், மனிதர், விலங்கு முதலிய யாவராலும் எத்தகைய ஆயுதத்தாலும் அகம், புறம் ஈரிடத்தினும் பகல், இரவு என்ற இரு வேளையிலும் சாகாத வரம் வேண்டுமென்று வேண்டிப்பெற்றான். அதனால் தன்னை எதிர்ப்பார் ஒருவருமின்றிப் பெருஞ்செருக்குற்றான். அச் செறுக்கு முதிர்ந்து இறுதியில் தானே பிரமம் என்றான், தன்னை ஒழிய யாரும் எவரையும் வழி

படலாகாது என்றும், அனைவருக்கும் ஆணையிட்டான். அவ்வாணையைக் கடந்தார் யாவரேனினும் அவர்களுக்குக் கடுந்தண்டனையும் இட்டு வந்தான்.

இங்ஙனம் நிகழும் நாளில் அவனுக்குப் பிரகலாதன் என்றொரு புண்ணியப்புதல்வன் பிறந்தான். அவன் தாயின் வயிற்றிலிருக்கும்போதே நாரத முனிவரது உபதேசத்தால் திருமால்பால் பேரன்புடையவனாயினான். பிறந்து மொழிபயின்று பள்ளியில் வைக்கப்பெற்றபோது அவனுடைய ஆசிரியன் 'ஓம் நமோ இரண்ய' என்று கூறும்படி ஏவினான். சிறுவன் அதனை மறுத்து 'ஓம் நமோ நாராயண' என்றான். ஆசிரியன் பெரிதும் அஞ்சி அவ்வாறு கூறொணாதென நயத்தாலும், பயத்தாலும் கூறிய கூற்றுக்களை எல்லாம் மறுத்து வெளிப்படையாகத் திருமாலின் பத்தியுடையவனாக அச்சிறுவன் விளங்கினான். அதனை உணர்ந்த இரணியன் சிறுவனை அழைத்து பலவிதமாக அச்சுறுத்தியும் சிறுவன் தந்தையின் கருத்துக்கு இணங்கினானல்லன். இரணியன் பெருங்கோபங்கொண்டு பல்லாற்றானும் சிறுவனைக் கொல்ல முயன்றான். திருமாலின் அருளால் சிறுவன் இடையூறின்றி விளங்கினான்.

தன் தீச்சினத்தை அடக்கலாற்றா இரணியன் ஒருநாள் சிறுவனையழைத்து "ஏடா சிறுவ! நீ சொல்லும் நாராயணன் என்பவன் யாண்டுளன்?

என்தம்பியைக்கொன்ற அக்கள்வன் என் சினத்துக்கு அஞ்சி எங்கோ கரந்து உறைகின்ருன். அவனும் ஒரு தெய்வமா? நீ அவனை எனக்குக் காட்டுதி. உன்கண்முன் அவனைக்கொன்று நானே கடவுள் என்பதை உனக்கு மெய்ப்பிப்பேன்" என்ருன். சிறுவன் "தந்தையே! நாராயணன் தூணிலும் உளன் துரும்பிலும் உளன்'' என்ருன். "எங்கே அவன் தெய்வமானல் இத் தூணிலிருந்து அவன் வெளிவரட்டும்'' என்று ஒரு தூணை எட்டி உதைத்தான். உடனே தூண் பிளந்து நரசிம்ம வடிவமாய் வெளித்தோன்றினர் நாராயணர். இரணியன் அடங்காச் சினமூண்டு தன் தம்பியைக் கொன்ற பழிக்குப்பழி வாங்குவதாகக் கூறி எதிர்த்தான். திருமால் அவனைப் பற்றிச் சென்று வாயிற்படியில் வீற்றிருந்து அவனை மடிமேல் வைத்துத் தம் கூரிய கைநகங்களால் அவன் வயிற்றைக் கிழித்துக் கொன்று அவனது குருதி முழுவதையும் பருகினர்.

தான் பிரமம் என்றுபேசிப் பொல்லாங்கு செய்து திரிந்த இரணியன்மேல் திருமால் கொண்டிருந்த சினத்தீ அவனைக் கொன்றபின்னும் குறைந்திலது. அவனது குருதியாகிய நெய்யால் கொழுந்துவிட்டு வளர்ந்தது. அதனல் திருமால் மதிமயங்கி உலகத்தையே அழிக்கத் தொடங்கினர். இரணியனது குருதியே அதனை உண்ட திருமாலின் மதியை மயக்கி இத்தகைய கொடுமை

செய்வித்தது எனின் அவன் எத்தகைய கொடியனாய் இருந்திருப்பான். பிரகலாதனும் திருமகளும் பலவாறு புகழ்ந்து ஆற்றியும் கோபம் தணிந்திலது.

அதனைக்கண்ட பிரமன் முதலிய தேவர்கள் தேவதேவராகிய திருநீலகண்டனிடம் புகலடைந்து முறையிட்டனர். சிவபெருமான் சரபப்பறவை வடிவுகொண்டு நரசிம்மத்தை நோக்கிச் சென்றார். சரபத்தினைக்கண்ட நரசிம்மம் அஞ்சியோடத் தொடங்கிற்று. துரத்திச்சென்ற சரபம் தன்மீது பட்டவுடனே நரசிம்மம் தன்கொடுமை அடங்கப் பெற்று அமைதியுற்றது. தன் இயல்பாய நல்லுணர்வைத் திருமால் பெற்றார்.

தம் தவற்றினை உணர்ந்த திருமாலும், ஏனைய தேவர்களும் சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து பாடி அருள் பெற்றனர். பிரகலாதன், திருமால், தேவர், மனிதர் முதலிய யாவரது பயமும் நீங்கிற்று. தங்களுக்கு விளைந்த கம்பத்தினை (நடுக்கத்தை= பயத்தை) நீக்கியருளியதால் அத்தலத்திலே சிவ பெருமானுக்குக் கம்பஹரேசுரர் (நடுக்கந் தவிர்த்த பெருமான்) என்ற திருப்பெயர் உண்டாக வேண்டுமென்றும், அங்கே அவரை அடைந்து வணங்கினரெல்லாரும் நடுக்கந் தீர்ந்து நலமெய்தச் சரப வடிவாக வீற்றிருந்து அருளவேண்டுமென்றும் வரம் பெற்றனர்.

அதனல் இத்தலத்தில் சிவபெருமானுக்குக் **கம்பஹரேஸ்வரர்** என்ற திருப்பெயர் ஏற்பட்டது. **சரபமூர்த்தியும்** ஆண்டு வீற்றிருந்து அடைந்தோர்க்கு அருள் செய்கின்றார்.

திரிபுரர்:— அச்சுவக்கிரீவன், விருஷபக்கிரீவன், வியாளக்கிரீவன் என்ற மூன்றுஅசுரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் தவமுயன்று பெருவலிமை உடையவராவதன் முன்னமே அவர்களை அழித்துவிடவேண்டும் என்று கருதிய தேவர்கள் சேனையோடு சென்று கடும்போர் விளைத்தனர். அஞ்சாது நெடுங்காலம் போர்புரிந்த அசுரர்கள் இனித் தாம் உயிர்தப்ப இயலாதென் றுணர்ந்து மாயையால் மறைந்து, மண்ணுலகத்தை அடைந்து, மாறுவேடத்தோடு திரிந்தனர்.

மண்ணுலகத்தில் காடுகளிலும், மலைகளிலும் திரிகின்றபொழுது வில்வமரங்கள் அடர்ந்த ஒரு காட்டினையும், அதன்நடுவே ஒரு இலிங்கத்தினையும் கண்டனர். உயிர்பிழைத்தல் அரிதான நிலையிலிருந்த அசுரர்கள் அப்பெருமானிடம் அடைக்கலம் புகுந்தனர். இறைவன் அஞ்சேலென்றருளி அவர்களது நடுக்கத்தை விலக்கி அருளினர். "வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலால் செய்தவம் ஈண்டு முயலப்படும்" என்பதை நன்குணர்ந்த அசுரர்கள் இறைவனைக்குறித்து அருந்தவம் ஆற்

றினர். அவர்களது தவத்துக்கு இரங்கி, சிவபெருமான் காட்சியருளி, வேண்டும் வரங்களை வேண்டுமாறு பணித்தருளினர்.

அசுரர்கள் "எம் இறைவனே எங்கள்பகைவராகிய அமரரால் அடக்கப்பட்டு யாம் பெரிதும் துன்புற்றேம், உயிருக்கு அஞ்சினேம். எங்கள் அச்சத்தைத் தவிர்த்த தேவரீரே அவர்களை யாங்கள் அடக்கும் ஆற்றலும் அருளவேண்டும். ஆதலால் தேவராலும் யாவராலும் அழியாதவையும், பொன், வெள்ளி, இரும்பு, என்பவற்ருல் தனித்தனி யாகியவையும், எங்கள் விருப்பம்போல் எங்குவேண்டுமாயினும் உலவித்திரிபவையும் ஆகிய மூன்று கோட்டைகளை எங்களுக்குஅருளவேண்டும்" என்று வேண்டினர். இறைவன் அவ்வாறே அருள் பாலித்தார்.

அருள்பெற்ற அசுரர்கள் அன்றுமுதலாகத் தேவர்களையும், ஏனையோர்களையும் துன்புறுத்தத் தலைப்பட்டனர். பிரமன், திருமால் முதலிய தேவர்களும் அவர்களை எதிர்த்து ஆற்றலழிந்து அடங்கினர். இன்னல் பொறுக்க இயலாது அஞ்சினர்க்கு அரணுகிய அரனிடம் முற்கூறிய வில்வவனத்திற் சரண்புகுந்து குறையிரந்து முறையிட்டனர். சார்ந்தோரைத் தாங்கும் தயாநிதியாகிய சிவபெருமான் அவர்களுக்குப் புகல்அருளித் திரிபுரத்து அசுரர்களை அழிக்கப்புறப்பட்டனர்.

அதுகாலை சூரிய சந்திரர்களே சக்கரங்களாகப் பூமியே தேராயமைந்தது. மேருமலையே வில்லாக வும், வாசுகி யென்ற பெரும் பாம்பே நாணாகவும் அமைந்தன. திருமால் அம்பாகவும், அக்கினி தேவன் முனையாகவும், வாயுதேவன் இறகாகவும் அமைந்தனர்.

இத்தகைய போர்த்துணைகளோடு இறைவன் புறப்படுங்காலை தேவர்கள் தாம் இறைவனுக்குப் போர்த்துணையாய் அமைந்ததைக் கருதிச் செருக் குற்றனர். இறைவன் அவர்கள் செருக்கை அழிக்கக் கருதினான். தேரின்மேல் கால் வைத்தவுடன் அச்சு முறிந்தது. உடனே திருமால் விடைவடிவாய் அன் போடு தாங்கினார். இறைவன் நகைத்தான். முப் புரமும் அழிந்தன. தேவர்கள் நடுக்கம் ஒழிந்தது.

திரிபுரர்கள் தங்கித் தவங்கிடந்த தலமாதலால் **திரிபுரவனம்** எனப்பெயர் பெற்றது.

சுகோஷன்:— வேட்டுவ குலத்தில் பிறந்தவன். தனது உடல் வலிமையினாலே வழிப்போக்கர்களை வருத்திப் பொருள் அபகரித்து வாழ்ந்து வந்தான். அவ்வா றிருக்குங்காலத்தில் கர்மடன் என்னும் பிரா மணன் எதிர்ப்பட அவனையும் துரத்திச்சென்றான். பிராமணன் மிகவும் பயந்து சிறிதுதூரம் ஓடினான். வேடன் பின்தொடர்ந்து ஓடிவருதலைக் கண்டு சற்று நின்று வேடனைப்பார்த்து "ஏ வேடா! நீ என்னைத் துன்புறுத்தாதே. நான் யாகம்செய்யப்

பொருள் வேண்டி சித்திரகீர்த்தி என்னும் அரசனைக் காணச்செல்கின்றேன். ஆதலின் நீ என்னை வருத்தின் பிரமஹத்தி உன்னைப் பற்றும். மேலும் நீ முன்ஜன்மத்தில் பற்பல பாவங்களைச் செய்து இப்பொழுது வேட்டுவகுலத்திற் பிறந்திருக்கின்றாய். இனிமேலாவது இத்தீச் செயலை விட்டுவிடு" என்று கூறினன். உடனே வேடன் அறிவுவந்து வீழ்ந்து வணங்கி முன்ஜன்மத்தில் என்ன பாவம் செய்தேன். சற்று விளக்கமாகக் கூறியருளவேண்டும்'' என்று பிரார்த்தித்தான். பிராமணன், "சுகோஷா! நீ முதல்ஜென்மத்தில் கௌண்டில்ய கோத்திரத்தில் சம்புகாந்தன் என்னும் பெயருடன் பிராமணனுய்ப் பிறந்தாய். அப்போது அடியார்களையும் சிவசின்னங்களையும் தூஷித்து வந்தாய். மேலும் சிவலிங்கப் பிரதிட்டையின் பொருட்டு உன்னிடம் யாசகத்திற்காக வந்த ஒருவரை மிக நிந்தித்தாய். அதனல் நீ க்ஷயரோகமடைந்து உடல் வாடி இறந்தாய். இப்பொழுது இப்பிறவி பெற்றாய். இதுவே உன்வரலாறு'' என்றான். அதனைக்கேட்ட வேடுவன் தான் செய்த பாவத்தை எண்ணி எண்ணி உடல் நடுங்கி மனம்நைந்து "ஐயனே! அடியேன் இனி யாதுசெய்வேன்; எவ்வாறு நற்கதிபெறுவேன்; உய்யும்வழி யில்லையோ? அருள்செய்யும்'' என்ன, "நீ வில்வாரணியம் சென்று கம்பகரேசுவரரை வழிபடுக'' என்று மொழிந்தான். அவ்வாறே அவ்வேடன் கம்பகரேசரை வழிபட்டு மறுபிறப்பில் மிதிலைப்பட்டினத்தில் கிருஸ்வரோமன் என்னும்

அரசனாய்ப்பிறந்து சிவபெருமானுக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் பணிகள்புரிந்து பின்னர் முத்தியின்பம் பெற்றான்.

வரகுணதேவன்:—இவன் மதுரை மன்னன். வேட்டை விருப்பினால் காட்டிற்குச்சென்று திரும்புங்கால் தேரில் கட்டப்பட்ட குதிரை அக்காட்டில் நித்திரை செய்யும் ஒரு பிராமணனை மிதித்துக் கொன்று விட்டது. அப்பாதகத்தால் பிரமகத்தி அரசனைப்பற்றியது. அரசனும் அதனால் மிகத் துன்பமடைந்தான். பற்பல பிராயச் சித்தங்கள் செய்தும் பயன் அடைந்தானில்லை. பின்னர் ஆலவா யண்ணல் ஆணைப்படி தன்னுடன் போர் புரிய வந்த சோழஅரசனைத்துரத்திக் கொண்டு வருகையில் திருவிடைமருதூர் என்னும் தலத்தின் எல்லையை அடைந்தவுடன் பிரமகத்தி நீங்கியது. உடனே அரசன் அத்தலத்து இறைவனைவணங்கி பலதிருப்பணிகள் செய்துகொண்டு சிலகாலம் தங்கி இருந்தான். பிரமகத்தி அரசனைவிட்டகன்றும் அரசனுக்கு அதனால் ஏற்பட்ட நடுக்கம் அகலவில்லை. மழைவிட்டும் தூவானம்விடவில்லை என்பதும் ஓர்பழமொழியன்றோ? அரசன் இந் நடுக்கம் எப்போது அகலும் என்று கவன்றான். திருவிடைமருதூரை விட்டகன்று மேற்குநோக்கி தன்நாட்டிற்குப் புறப்பட்டான். இத்(திருபுவனத்) தலத்தெல்லையை யடைந்ததும் அவனுக்கு இருந்த நடுக்கம் (அச்சம்) நீங்கியது. அங்குள்ள வில்வ

வனத்திலே உள்ள பெருமானைக் கண்டான். தன் நடுக்கம் தீர்த்தருளிய பெருமான் இவரே எனத் தெரிந்து இங்குத் தங்கிப் பணிகள் பலபுரிந்து சென்ருன்.

7. தீர்த்தங்கள்

சரபதீர்த்தம்:— சரபமூர்த்திக்கு எதிரில் இருக்கிறது.

தேவதீர்த்தம்:— கம்பஹரேசுவரருக்கு ஈசான திக்கில் உள்ளது. இதற்கு வருணதீர்த்தம் என்ற வேறு பெயரும் உண்டு.

ஞானதீர்த்தம்:— தேவதீர்த்தத்துக்குக் கீழ்பால் அரைமைல் தொலைவில் உள்ளது.

வியாசத்தீர்தம்:— கம்பஹரேசுவரருக்கு வாயு திக்கில் 1¼மைல் தூரத்தில் இருக்கின்றது.

பிருகுதீர்த்தம்:— வியாச தீர்த்தத்திற்குத் தென்பால் முக்கால் மைலில் இருக்கின்றது.

சித்ததீர்த்தம்:— பிருகுதீர்த்தத்துக்கு அக்கினி திக்கில் அரை மைலில் உள்ளது.

இத்தீர்த்தங்களில் நீராடிப் பேறுபெற்ருேர் வருணன் முதல் பல்லோராவர்.

8. தலவிருட்சம்

வில்வம்:— சுவாமிகோயில் வடக்குப் பிரா காரத்தில் இருக்கின்றது.

9. வழிபட்டோர்கள்

அசுவக்கிரீவன், விருஷபக்கிரீவன், வியாளக் கிரீவன், பிரமாதி தேவர்கள், இலக்குமி, வருணன், விஷ்ணு, சித்தரரதன், சுகோஷன், மாந்தாதா, நாரதர், வரகுணன், ராஜராஜன் முதலியோர் வழிபட்டுப் பற்பல பேறுகளைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

10. சுற்றுக்கோயில்கள்

விநாயகர் ஆலயங்களும், ஐயனர், பிடாரி முதலிய கிராமதேவதைகளின் ஆலயங்களும் உள.

11. மண்டபங்கள்

வசந்தமண்டபம்:— அழகான வேலைப் பாடுகள் காணப்படுகின்றன. நாற்புறங்களிலும் இரதத்திற்கு உள்ளதுபோல கருங்கல்லாலாகிய சக்கரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

12. சிற்பங்கள்

ஆலயத்தில் காணப்படும் உருவங்கள் யாவும் மிக அழகான வேலைப்பாட்டுடன் விளங்குகின்றன. சரபர் சந்நிதியிலுள்ள பூதேவி, சீதேவி உருவங்கள்

சிற்ப இலக்கணத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன. சோமாஸ்கந்தர் மண்டபத்தின் தென்பகுதியில் பரதநாட்டிய பாவங்கள் அமைய வேலைப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதிகாச சம்பந்தமுள்ள பல உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ராஜராஜேசுவரன் பெருமை விளங்கக் கட்டியது ஆதலின் சிற்பிகளினுடைய முழுத் திறனும் தூண்கள், மண்டபங்கள், விமானங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் விளங்குவதாக இருக்கின்றது. சுவாமி கோயில் கருப்பக்கிரக விமானம் முழுதும் கருங்கல்லால் ஆக்கப்பட்டது. அதிலுள்ள உருவங்களும் கருங்கற்களாலாயினவே. அக்கருப்பக்கிரகத்தில் சுவாமிக்கு நேராக மேலேஉள்ள தளத்தில் பெரியநாயகர் கோயில் அமைந்திருக்கிறது. அதிலுள்ள திருவுருவம் கருங்கல்லாலாகியதே.

13. நித்தியபூஜைகளும், திருவிழாக்களும்

காரண காமிக ஆகமப்படி நாடோறும் ஐந்து கால பூஜைகள் நடைபெறுகின்றன. பங்குனி உத்திரத்தில் பிர்மோற்சவம் நடத்தப்படுகின்றது. நிறைபணி, நவராத்திரி, வியதீபாதம் போன்ற ஏறுபடிகளும் உள.

14. சொத்துக்கள்

நன்செயில் சுமார் 880 ஏக்கரும், புன்செயில் சுமார் 700 ஏக்கரும் இருக்கின்றன. சர்க்காரி

விருந்து மோகினித்துகை ரூ. 6161-2-7 கிடைக்கிறது. சுமார் 2457 நூ பொறுமானமுள்ள திருவாபரணங்கள் இருக்கின்றன. வெள்ளியில் இடபவாகனமொன்றும், வெள்ளிப் படிச்சட்டமொன்றும் இருக்கின்றன. சிலகட்டிடங்களும் இருக்கின்றன.

15. திருப்பணி

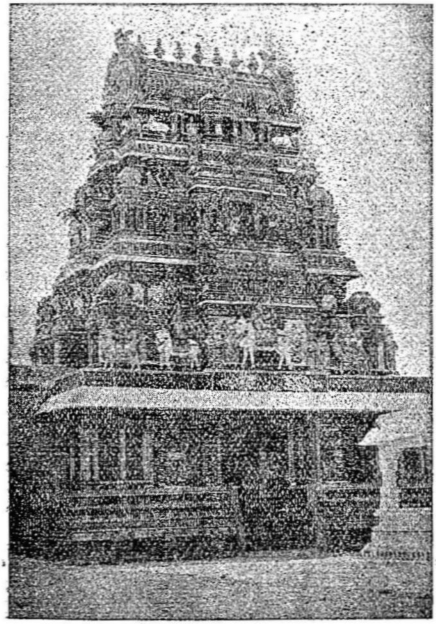

இரண்டாங் கோபுரம்

பழுதுபட்டிருந்த இரண்டாங் கோபுரத்தைப் புதிதாகக் கட்டி வர்ணம்வைக்கப் பட்டது. மேலே இராச கோபுரம் வெடிப்பேற்பட்டு அபாய நிலையிலிருந்ததைப் பிரித்தெடுத்து மொட்டைக் கோபுரமாக வேலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சுவாமி கோயிலினது தெற்கு வடக்கு இரு பிரகாரங்

களையும் உயர்த்திக் காங்கிரிட் போடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாங்கோபுரத்திற்கும் கீழை இராஜ கோபுரத்திற்கும் இடையிலுள்ள நடப்புக்கு அவ்விதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திருமாளிகைப்பத்தி மண்டபங்களும், திருமடைப்பள்ளியும் பழுது பார்க்கப்பட்டு வெள்ளை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நந்தவனம் சீர்செய்து புதுச்செடிகள் போடப்பட்டுள்ளன.

யாத்ரீகர்கள் வசதிக்காக தலயாத்திரைப் படங்கள் வாங்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சுவாமிகோயில் கருப்பக்கிரக விமானம் பழுது பார்த்து வர்ணம் தீட்டி 1941-ல் கும்பாபிஷேகம் செய்விக்கப் பட்டது. அர்த்தமண்டபம், மஹாமண்டபம் தளம் பூராவும் வெள்ளைவைத்துச் செப்பஞ் செய்யப்பட்டது. அர்த்த மண்டபத்தில் மையப்பத்தி பிரித்தெடுத்துக் கல்யாணகூட வேலையாகத் தூக்கிக் கட்டி ஜன்னல்களும் வைக்கப்பட்டன.

16. சமயப்பணி

உற்சவ காலங்களிலும், ஏனைய சிறப்புநாட்களிலும் சமயப் பிரசாரங்கள் நிகழ்த்துவிக்கப் பெறுகின்றன. கும்பாபிஷேக காலத்தில் தல வரலாற்றினைச் சுருக்கமாக அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் "திரிபுரவனத் தலமகிமைச் சுருக்கம்"

என்னும் உரைநடைநூல் வெளியிட்டு யாவருக்கும் வழங்கப்பெற்றது. தற்பொழுது ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிச்செய்த **சகலகலாவல்லிமாலை** என்னும் பாராயண நூல் உரையுடன் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

17. நிர்வாகம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீன பரிபாலனத்திற்கு உட்பட்ட தேவஸ்தானங்களுள் ஒன்று. ஆதீன கர்த்தரவர்களாக எழுந்தருளியிருக்கும் **ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்** அவர்கள் ஆதீன கர்த்தாஸ்தானத்தை வகிக்க ஆரம்பித்தது (26-6-33) முதல் இவ் வாலயத்தையும் பரிபாலனம் செய்து வருகின்றார்கள்.

18. கல்வெட்டுக்கள்

இத் திருக்கோயிலில் ஏழு கல்வெட்டுகள் உள்ளன. அவைகளை அரசாங்கக் கல்வெட்டிலாக்கா அதிகாரிகள் படிஎடுத்துச் சென்றுள்ளனர். அவைகளின் சுருக்கங்கள் அவ்விலாகா அதிகாரிகள் வெளியிடும் ஆண்டு அறிக்கையில் (Annual Reports on South Indian Epigraphy) வெளிவந்துள்ளன. அவைகளின் விபரங்கள் 1907-ஆம் ஆண்டைய

189 முதல் 192 முடிய உள்ள கல்வெட்டுக்களினுலும், 1911-ஆம் ஆண்டைய 159 முதல் 160 முடிய உள்ள கல்வெட்டுக்களினுலும், 1932-ம் ஆண்டைய 61-வது எண்ணுள்ள கல்வெட்டாலும் அறியலாம். இக் கல்வெட்டுக்கள் இவ்வூர்ச் சிவபெருமானுக்கு நித்திய நைமித்தியங்களுக்கு நிபந்தங்கள் அளித்த செய்திகளைப் புலப்படுத்துகின்றன.

$\frac{190}{1907}$ கல்வெட்டிலிருந்து மூன்றுங் குலோத்துங்கனுக்கு வடநாட்டில் பெருவெற்றி கிடைத்தமையும், அங்குக் கிடைத்த பெரும்பொருளைக்கொண்டு தாராசுரத்திலும், திருபுவனத்திலும் கோயில்கள் கட்டினமையும், அவைகள் அவனது முன்னோர்கள் கட்டிய கங்கைகொண்டசோழபுரம், தஞ்சை கோயில்களை ஒத்ததாகவே கட்டப்பட்டமையும் தெரிய வருகிறது,

இம்மன்னனுடைய ஞானகுரு சித்தாந்த இரத்திஞகரத்தின் ஆசிரியராகிய ஸ்ரீ ஸ்கந்தசம்புவினுடைய மகனுகிய ஈஸ்வரசிவனுகும். இவரால் இக்கோயில் ஆவாகனம் செய்யப்பட்டது. இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனின் திருப்பெயர் திரிபுவனஈச்சரமுடைய மஹாதேவர் ஆகும். இம் மன்னனுக்குத் திரிபுவன வீரதேவன் என்னும் பட்டப்பெயர் உண்டு. அப்பட்டப்பெயரை ஒட்டி இம்மன்னன் இவ்வூருக்குத் திரிபுவனவீரபுரம் என்றுபெயர் வைத்துள்ளான்.

மற்ருெரு கல்வெட்டில் பாண்டிய அரசன் ஜடாவர்மன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி பராக்கிரம பாண்டிய தேவருடைய ஆட்சி 10-வது ஆண்டில் திரிபுவனவீரபுரத்திலுள்ள ஊர்க்குடிமக்களுக்கும் அவ்வூர்க் காவல்பாத்தியமுள்ள குலமங்கலநாட்டினர்க்கும் நடந்த ஒரு ஒப்பந்தத்தைக் குறிக்கிறது. கள்ளர் மக்களின் திருமணம் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு புடவை கொடுக்க வேண்டியதென்றும், அவர்கள் இவ்வூர்மக்களிடம் நியாயவழி தவறி நடக்கக்கூடாதென்றும், துன்புறுத்தக்கூடாதென்றும், அந்தசேலையும் முதல் திருமணத்திற்குத்தான் கொடுக்கப்படுமென்றும் முடிவுசெய்யப்பட்டதாக அறிவிக்கின்றது.

மற்ருென்றில் சென்னைபெருமாள் என்ற குலோத்துங்க சோழவரையன், அந்நாட்டுத்தலைவன் உடையார் குலசேகரதேவரென்ற உபாகாராயன் முன்னிலையில் மேற்போந்த ஒப்பந்தத்தை முடிவு செய்துகொண்டானெனத் தெரியவருகிறது.

19. திருப்பாடல்கள்

வடமொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள தலபுராண ஏட்டுப்பிரதி ஒன்று கிடைத்திருக்கிறது. அது தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பாடல்கள் ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும் சில பொதுப்பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தகுவது நீறு வுண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயான் றிருநீறே.

பூச வினியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவால வாயான் றிருநீறே.

அருத்தம தாவது நீறு அவல மறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும்வெண் ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயான் றிருநீறே.

துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சக நைந்து நினைமின் நாடொறும்
வஞ்சக மற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்
றஞ்சவு தைத்தன வஞ்செ ழுத்துமே.

மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்
சிந்தையு ணின்றவர் தம்மை யாள்வன
செந்தழ லோம்பிய செம்மை வேதியர்க்
கந்தியுண் மந்திர மஞ்செ ழுத்துமே.

ஊனி லுயிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்சுடர்
ஞான விளக்கினை யேற்றி நன்புலத்
தேனை வழிதிறந் தேத்து வார்க்கிடர்
ஆன கெடுப்பன வஞ்செ ழுத்துமே.

புத்தர் சமண்கழுக் கையர் பொய்கொளாச்
சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின
வித்தக நீறணி வார்வி னைப்பகைக்
கத்திர மாவன வஞ்செ ழுத்துமே.

— திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நிரவொலி வெள்ளமண்டி நெடுவண்டமூட
நிலநின்று தம்ப மதுவப்
பரமொரு தெய்வமெய்த விதுவொப்பதில்லை
இருபாலுநின்று பணியப்
பிரமனு மாலுமேலை முடியோடுபாத
மறியாமைநின்ற பெரியோன்
பரமுத லாயதேவர் சிவனாயமூர்த்தி
அவனாநமக்கோர் சரணே.

தடமல ராயிரங்கள் குறைவொன்றதாக
நிறைவொன்றுதன்க ணதனால்
உடன்வழி பாடுசெய்த திருமாலையெந்தை
பெருமானுகந்து மிகவும்
சுடராடி யான்முயன்று சுழல்வித்தரக்கன்
இதயம்பிளந்த கொடுமை
அடல்வலி யாழியாழி யவனுக்களித்த
அவனாநமக்கோர் சரணே.

கள்ளனேன் கள்ளத்தொண்டாய்க் காலத்தைக் கழித்துப்போக்கித்
தெள்ளியே னாகிநின்று தேடினே னாடிக்கண்டேன்
உள்குவா ருள்கிற்றெல்லா முடனிருந் தறிதியென்று
வெள்கினேன் வெள்கிநானும் விலாவிறச் சிரித்திட்டேனே.

வெள்ளநீர்ச் சடையனார்தாம் வினவுவார் போலவந்தென்
உள்ளமே புகுந்துநின்றார்க் குறங்குநான் புடைகள்போந்து
கள்ளரோ புகுந்தீரென்னக் கலந்துதா னோக்கிநக்கு
வெள்ளரோ மென்றுநின்றார் விளங்கிளம் பிறையனாரே.

விளக்கினார் பெற்றவின்ப மெழுக்கினாற் பதிற்றியாகும்
துளக்கினன் மலர்தொடுத்தாற் றூயவிண் ணேறலாகும்
விளக்கிட்டார் பேறுசொல்லின் மெய்ஞ்ஞெறி ஞானமாகும்
அளப்பில கீதஞ்சொன்னார்க் கடிகடா மருளுமாறே.

வளைத்துநின் றைவர் 'கள்வர் வந்தெனை நடுக்கஞ் செய்யத்
தளைத்துவைத் துலையை யேற்றித் தழலெரி மடுத்த நீரில்
திளைத்துநின் றாடு கின்ற வாமைபோற் றெளிவி லாதேன்
இளைத்துநின் றாடு கின்றே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

விண்டார் புரமூன்று மெய்தாயென் விண்ணப்ப மேலிலங்கு
தொண்டா டியதொண் டடிப்பொடி நீறுந் தொழுதுபாதம்
கண்டார்கள் கண்டிருக் குங்கயி லாயமுங் காமர்கொன்றைத்
தண்டா ரிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென் றனிநெஞ்சமே.

முழுத்தழன் மேனித் தவளப் பொடியன் கனகக்குன்றத்
தெழிற்பரஞ் சோதியை யெங்கள்பி ரானை யிகழ்திர்கண்டீர்
தொழப்படுந் தேவர் தொழப்படு வானைத் தொழுதபின்னைத்
தொழப்படுந் தேவர்தம் மாற்றொழு விக்குந்தன் றொண்டரையே.

பெருங்கடன் மூடிப் பிரளயங் கொண்டு பிரமனும்போய்
இருங்கடன் மூடி யிறக்கும் இறந்தான் களேபரமும்
கருங்கடல் வண்ணன் களேபர முங்கொண்டு கங்காளராய்
வருங்கடன் மீளநின் றெம்மிறை நல்வீணை வாசிக்குமே.

மூவா வுருவத்து முக்கண் முதல்வமிக் கூரிடும்பை
காவா யெனக்கடை தூங்கு மணியைக் கையாலமரர்
நாவா யசைத்த வொலியொலி மாறிய தில்லையப்பால்
தீயா யெரித்து பொடியாய்க் கழித்த திரிபுரமே.

மேலு மறிந்தில னான்முகன் மேற்சென்று கீழிடந்து
மாலு மறிந்திலன் மாலுற்ற தேவழி பாடுசெய்யும்
பாலன் மிசைச்சென்று பாசம் விசிறி மறிந்ததிந்தைக்
கால னறிந்தா னறிதற் கரியான் கழலடியே.

மனிதர்கா ளிங்கே வம்மொன்று சொல்லுகேன்
கனிதந் தாற்கனி யுண்ணவும் வல்லிரே
புனிதன் பொற்கழ லீச னெனுங்கனி
இனிது சாலவு மேசற்ற வர்கட்கே.

வெந்த நீறு விளங்க வணிந்திலர்
கந்த மாமல ரிண்டை புனைந்திலர்
எந்தை யேறுகந் தேறிய வண்ணனை
அந்தங் காணலுற் றாங் கிருவரே.

செங்க ணானும் பிரமனுந் தம்முளே
எங்குந் தேடித் திரிந்தவர் காண்கிலார்
இங்குற் றேனென் றிலிங்கத்தே தோன்றினான்
பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்தியே.

ஓத வண்ணனு மொண்மலர்ச் செல்வனும்
நாத னேயரு ளாயென்று நாடொறும்
காதல் செய்து கருதப் படுமவர்
பாத மேத்தப் பறையுநம் பாவமே.

ஞமனென் பானர கர்க்கு நமக்கெலாம்
சிவனென் பான்செழு மான்மறிக் கையினன்
கவனஞ் செய்யுங் கனவிடை யூர்தியான்
தவனென் றூலுங் கெடுந்தடு மாற்றமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

— திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

வாராண்ட கொங்கையர்சேர் மனையிற் சேரோம்
மாதேவா மாதேவா வென்று வாழ்த்தி
நீராண்ட புரோதாய மாடப் பெற்றேம்
நீரணியுங் கோலமே நிகழப் பெற்றேம்
காராண்ட மழைபோலக் கண்ணீர் சோரக்
கன்மனமே நன்மனமாக் கரையப் பெற்றேம்
பாராண்டு பகடேறி வருவார் சொல்லும்
பணிகேட்கக் கடவோமோ பற்றற் றேமே.

என்றுநா மியாவர்க்கு மிடைவோ மல்லோம்
இருநிலத்தி லெமக்கெதிரா வாரு மில்லை
சென்றுநாஞ் சிறுதெய்வஞ் சேர்வோ மல்லோஞ்
சிவபெருமான் றிருவடியே சேரப் பெற்றேம்
ஒன்றினாற் குறைவுடையோ மல்லோ மன்றே
உறுபிணியார் செறலொழிந்திட் டோடிப் போனார்
பொன்றினார் தலைமாலை யணிந்த சென்னிப்
புண்ணியனை நண்ணியபுண் ணியத்து ளோமே.

விரையுண்ட வெண்ணீறு தானு முண்டு
வெண்டலைகை யுண்டொருகை வீணை யுண்டு
சுரையுண்டு சூடும் பிறையொன் றுண்டு
சூலமுந் தண்டுஞ் சுமந்த துண்டு

அரையுண்ட கோவண வாடை யுண்டு
வலிக்கோலுந் தோலு மழகா வுண்டு
இறையுண் டறியாத பாம்பு முண்டு
விமையோர் பெருமா னிலாத தென்னே.

பொன்னொத்த மேனிமேற் பொடியுங் கண்டேன்
புலித்தோ லுடைகண்டேன் புணரத் தன்மேல்
மின்னொத்த நுண்ணிடையாள் பாகங் கண்டேன்
மிளிர்வதொரு பாம்பு மரைமேற் கண்டேன்
அன்னத்தே றூர்ந்த வரக்கன் றன்னை
யலற வடர்த்திட்ட வடியுங் கண்டேன்
சின்ன மலர்க்கொன்றைக் கண்ணி கண்டேன்
சிவனைநான் சிந்தையுட் கண்ட வாறே.

—திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

பாறுதாங்கிய காடரோபடு தலையரோமலைப் பாவையோர்
கூறுதாங்கிய குழகரோகுழைக் காதரோகுறுங் கோட்டிள
ஏறுதாங்கிய கொடியரோசுடு பொடியரோவிளங் கும்பிறை
ஆறுதாங்கிய சடையரோநமக் கடிகளாகிய அடிகளே.

ஒன்றிநீர்கள்வந் துறைமினேறுமக் கிசையுமாறினைந் தேத்துவீர்
குன்றிபோல்வதோ ருருவரோகுறிப் பாகிநீறுகொண் டணிவரோ
இன்றியேயில ராவரோவன்றி யுடையராயில ராவரோ
அன்றியேமிக அறவரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே.

இறைவ னென்றெம் பெருமானை வானவ ரேத்தப்போய்த்
துறையொன் றித்தூ மலரிட் டடியிணை போற்றுவார்
மறையன்றிப் பாடுவ தில்லை யோமல்கு வானிளம்
பிறையன்றிச் சூடுவ தில்லை யோஎம் பிரானுக்கே.

தாருந்தண் கொன்றையுங் கூவி ளந்தனி மத்தமும்
ஆரு மளவறி யாத ஆதியும் அந்தமும்
ஊருமொன் றில்லை உலகெ லாம்உகப் பார்தொழப்
பேருமோ ராயிரம் என்பரால் எம்பி ரானுக்கே.

— சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு குடிகெடினு
நள்ளே னினதடி யாரொடல் லானர கம்புகினும்
எள்ளேன் றிருவரு ளாலே யிருக்கப் பெறினிறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வ முன்னையல் லாதெங்க ளுத்தமனே.

வாழ்த்துவதும் வானவர்க டாம்வாழ்வான் மனநின்பாற்
றாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழவேண்டிச்
சூழ்த்துமது காமுரலுந் தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானுமுன்னைப் பரவுவனே.

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே யெனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தா ழுறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகு மவர்நிற்க வென்னை யாண்டாய்க்
குள்ளந்தா னின்றுச்சி யளவு நெஞ்சாய்
உருகாதா லுடம்பெல்லாங் கண்ணா யண்ணா
வெள்ளந்தான் பாயாதா னெஞ்சங் கல்லாங்
கண்ணிணையு மாமாந்தீ வினையி னேற்கே.

—மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

யாவர்க்கு மாமிறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாமுண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே.

—திருமூலர்.